

ความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

เสาวนีย์ ศรีสุวรรณ

Received 29th November, 2022

Revised 20th December, 2022

Accepted 30th December, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการ และศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ คนพิการทุกประเภทความพิการที่จดทะเบียนคนพิการแล้ว และอาศัยอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 152 ราย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ Chi-Square และ Correlation ผลการศึกษารูปได้ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่ หมู่ 3 ชุมชนคลองระแหงพัฒนา โดยมีช่วงระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 0 – 19 ปี และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย 2) ผลการศึกษาความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) และผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการศึกษา (Education) 3) ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 12.50 โดยแบ่งตามด้านสวัสดิการสังคม ดังนี้ 1. ด้านสุขภาพอนามัย (Health) – การมีกิจกรรมการออกกำลังกายของคนพิการ 2. ด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance) – ต้องการให้มีการสร้างอาชีพให้กับคนพิการ เช่น ช่างเสื้อผ้า ช่างซ่อมรถ การทำขนมหวาน การตัดแยกขยะสร้างรายได้ เป็นต้น และควรจัดหางานให้คนพิการทำมีกฎหมายหรือตลาดรองรับคนพิการในการเข้าทำงาน 3. ด้านบริการสังคม (Social Service) – การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคนพิการ และการให้ความช่วยเหลือโดยให้ส่วนราชการเป็นตัวกลางประสานระหว่างประชาชนกับหน่วยงานต่างๆ

คำสำคัญ: ความคาดหวัง , คนพิการ , การจัดสวัสดิการสังคม , องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

EXPECTATION OF PERSONS WITH DISABILITIES ON SOCIAL WELFARE OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS, A CASE STUDY OF RAHAENG SUB-DISTRICT MUNICIPALITY, LAT LUM KAO DISTRICT, PATHUM THANI PROVINCE

Saowanee Srisuwan

Abstract

This study aims to study expectation of social welfare for persons with disabilities, personal factors related to expectation of social welfare for persons with disabilities and recommendations on expectation of social welfare for persons with disabilities in Rahaeng Sub-district Municipality, Lat Lum Kao District, Pathum Thani Province.

In this survey research, the samples, a total of 152, covered all types of persons with disabilities registering the disabilities and residing in Rahaeng Sub-district Municipality, Lat Lum Kao District, Pathum Thani Province. The tool was questionnaire and the statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum, Chi-Square and Correlation. The study results were summarized as follows. 1) Most of the samples were male, aged 60 years and over, had a lower secondary education, were unemployed, resided in Village No. 3, Khlong Rahaeng Pattana Communities, lived in communities for 0-19 years, and had physical or mobility disabilities. 2) Regarding a study on expectation of social welfare for persons with disabilities in Rahaeng Sub-district Municipality, Lat Lum Kao District, Pathum Thani Province, it was found that most samples had high overall expectation (mean = 3.83). Regarding a study on personal factors related to expectation of social welfare for persons with disabilities in Rahaeng Sub-district Municipality, Lat Lum Kao District, Pathum Thani Province, it was found that the educational level had relationships with expectation of educational welfare of local administrative organizations. 3) Regarding a study on recommendations on expectation of social welfare for persons with disabilities in Rahaeng Sub-district Municipality, Lat Lum Kao District, Pathum Thani Province, it was found that (12.50%) had idea. Classified by social welfare, the ideas are as follows: 1. Health-exercise activities for persons with disabilities, 2. employment and Income maintenance-occupations for persons with disabilities such as tailors, vehicle mechanics, pastry chefs, waste traders, etc., and legal conditions or job markets supporting occupation for persons with disabilities, 3. social service-information, public relations of persons with disabilities and assistance, provided that authorities are coordinators between the public and organizations.

Keywords: Expectation, Persons with Disabilities, Social Welfare, Local Administrative Organizations

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานของภาครัฐที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด การดำเนินงานหรือการให้บริการด้านต่างๆขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการปฏิบัติงานร่วมกับทุกกลุ่มเป้าหมาย แต่ในทุกกลุ่มเป้าหมายนี้ย่อมมีกลุ่มเป้าหมายที่มีความเปราะบางอยู่ ด้วยเหตุนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เล็งเห็นความสำคัญต่อกลุ่มเป้าหมายที่มีความเปราะบางโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “คนพิการ” ผ่านแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งเทศบาลตำบลระแหง อำเภอตลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดบทบาทหน้าที่/ภารกิจไว้อย่างชัดเจน เพื่อดำเนินงานอย่างเป็นระบบและการให้บริการอย่างครอบคลุมตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ที่กำหนดบทบาทหน้าที่/ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือการให้บริการแก่กลุ่มคนพิการ สำหรับข้อมูลคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการและได้รับเบี้ยความพิการในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอตลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ประจำปี พ.ศ.2563 มีจำนวนทั้งหมด 248 ราย และมีแนวโน้มหรือทิศทางเพิ่มมากขึ้น ซึ่งคนพิการส่วนใหญ่ตระหนักในการจดทะเบียนคนพิการและการรับเบี้ยความพิการที่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสวัสดิการสังคมคนพิการ หากเทียบกับสิทธิคนพิการตามมาตรา 20 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 รวมถึงแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีสิทธิประโยชน์อีกมากมายที่ส่งเสริมให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข ถือได้ว่า “สวัสดิการสังคมของคนพิการ” มีความสำคัญอย่าง

ยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่คนพิการต้องได้รับอย่างเสมอภาคเท่าเทียม

ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่สำคัญเนื่องจากมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และจึงต้องคำนึงถึงประชาชนเป็นสำคัญ กองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลระแหง อำเภอตลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อยู่ภายใต้กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามนโยบายของผู้บริหารหน่วยงาน ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566 – 2570 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ โดยยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมได้กำหนดเป้าประสงค์และกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือการให้บริการด้านต่างๆของกองสวัสดิการสังคมไว้อย่างกว้างๆ ระบบการให้บริการจึงยังเน้นสวัสดิการในมุมที่แคบ และที่ไม่ครอบคลุมในทุกมิติของการให้บริการและไม่สามารถตอบสนองความต้องการแก่ทุกกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใช้บริการได้ ผู้ใช้บริการจึงไม่ได้เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงาน รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาจไม่ตรงประเด็นปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์และสวัสดิการสังคมด้านต่างๆ ทั้งนี้คนพิการยังมีสิทธิและสวัสดิการที่พึงได้รับตามกฎหมายอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งแม้ว่าสิทธิและสวัสดิการเหล่านั้นอาจไม่ได้อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนให้คนพิการสามารถเข้าถึงสวัสดิการสังคมและสิทธิประโยชน์ต่างๆตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเพื่อให้ทราบว่าคนพิการมีความคาดหวังต่อการจัด

สวัสดิการสังคมของคนพิการอย่างไร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการหรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการประสานเชื่อมต่อกับระบบสวัสดิการสังคมของคนพิการในระดับอื่นๆต่อไป รวมทั้งทราบปัญหาและอุปสรรคของคนพิการและครอบครัวในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของคนพิการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Study) ประชากร คือ คนพิการทุกประเภทความพิการที่จดทะเบียนคนพิการแล้ว และอาศัยอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 248 ราย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตร ทาโร ยามาเน (Yamane, 1973 อ้างถึงใน ภัทรานิษฐ์ เหมะทอง, 2560 : 2) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 152 ราย กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) จำแนกตามประเภทความพิการ โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก คือ 1) เป็นคนพิการทุกประเภทความพิการที่จดทะเบียนคนพิการแล้วทุกราย (กรณีที่ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพ

หรือทางการรู้คิด ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากผู้ดูแลหลักหรือครอบครัวที่สามารถให้ข้อมูลแทนคนพิการได้) 2) มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี 3) มีความสนใจให้ข้อมูล เกณฑ์การคัดออก คือ เป็นคนพิการทุกประเภทความพิการที่จดทะเบียนเป็นคนพิการ และมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตพื้นที่ แต่ไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี และเกณฑ์การถอน คือ กรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่ไม่สามารถให้ข้อมูลจนจบกระบวนการได้ สำหรับจำนวนคนพิการหรือกลุ่มเป้าหมายที่ไม่แน่นอน จึงทำให้ต้องกำหนดช่วงเวลา ณ ตอนเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย คำถามแบบปลายปิด (Closed-Ended) และแบบปลายเปิด (Opened – Ended) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ปัจจุบัน ชุมชนที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ประเภทความพิการ และสาเหตุความพิการ อาสาสมัครจะตอบคำถามโดยการเลือกคำตอบที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุดหรือเดิมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 7 ข้อ คือ 1. การศึกษา (Education) 2. สุขภาพอนามัย (Health) 3. ที่อยู่อาศัย (Housing) 4. การทำงาน และการมีรายได้ (Employment and Income maintenance) 5. ความมั่นคงทางสังคม (Social Security) 6. บริการสังคม (Social Services) 7.

นันทนาการ (Recreation) โดยสร้างคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 6 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ไม่คาดหวัง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก

และขอเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี โดยเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด ให้ตอบแบบอิสระ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไปตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านและตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient)

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package to the Social Sciences) โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ 2 ส่วน ได้แก่

1) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่มีค่าตั้งแต่ -1 ถึง 1 คาลบ ว่ามีทิศทางความสัมพันธ์อย่างไร และมีความสัมพันธ์ว่าอยู่ในระดับใด โดยแปลความหมายค่า r หรือ ค่า absolute เป็น 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 144)

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .81 ขึ้นไปมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .61 - .80 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .41 - .60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .20 - .41 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

พร้อมทั้งทดสอบสถิติโดยหาค่าความสัมพันธ์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยยะสำคัญ 0.05

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Chi-square ที่ระดับนัยยะสำคัญ 0.05

จริยธรรมในการศึกษาวิจัยในคน
การวิจัยในครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาและได้รับการอนุมัติด้านจริยธรรม การวิจัยในคน ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2563 – วันที่ 22 พฤษภาคม 2564 จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุดที่ 2 สาขาสังคมศาสตร์ รหัสโครงการวิจัย 036/2563

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 55.26 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 44.74 ส่วนใหญ่ มีช่วงอายุ 60 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48 ซึ่งมีอายุต่ำสุด 6 ปี อายุมากที่สุด 103 ปี โดยอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 53.71 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 32.89 จบการศึกษายู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 57.89 อีกทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 78.95 ซึ่งอาศัยอยู่ที่ หมู่ 3 ชุมชนคลองระแหงพัฒนา ร้อยละ 18.42 และมีช่วงระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 0 – 19 ปี ร้อยละ 43.42 ซึ่งระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนมากที่สุด 103 ปี ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนน้อยที่สุด 3 เดือน โดยระยะเวลาเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย 21.18 ปี และ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 67.11 มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีสาเหตุความพิการเกิดขึ้นภายหลัง ร้อยละ 80.92 โดยแบ่งออกเป็น 3 สาเหตุ ได้แก่ ภาวะเจ็บป่วยหรือโรคต่างๆ ร้อยละ 32.89 อุบัติเหตุ ร้อยละ 25 และแพทย์ไม่ระบุ ร้อยละ 23.03 รองลงมา ร้อยละ 15.79 มีสาเหตุความพิการแต่กำเนิด และร้อยละ 3.29 ไม่ทราบสาเหตุความพิการ

สำหรับระดับความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้าน ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) โดยมีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านบริการสังคม (Social Service) (ค่าเฉลี่ย 4.13) รองลงมา การจัดสวัสดิการสังคมด้าน ความมั่นคงทางสังคม (Social Security) (ค่าเฉลี่ย 4.08) การจัดสวัสดิการสังคมด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and

Income maintenance) (ค่าเฉลี่ย 3.89) การจัดสวัสดิการสังคมด้านนันทนาการ (Recreation) (ค่าเฉลี่ย 3.88) การจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัย (Health) (ค่าเฉลี่ย 3.75) การจัดสวัสดิการสังคม ด้านที่อยู่อาศัย (Housing) (ค่าเฉลี่ย 3.66) และการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (Education) (ค่าเฉลี่ย 3.42) ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ความคาดหวัง	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติ
ด้านบริการสังคม (Social Service)	4.13	0.57	มาก
ด้านความมั่นคงทางสังคม (Social Security)	4.08	0.92	มาก
ด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance)	3.89	0.74	มาก
ด้านนันทนาการ (Recreation)	3.88	0.77	มาก
ด้านสุขภาพอนามัย (Health)	3.75	0.82	มาก
ด้านที่อยู่อาศัย (Housing)	3.66	0.98	มาก
ด้านการศึกษา (Education)	3.42	0.97	มาก
รวม	3.83	0.55	มาก

ตารางที่ 1

ภาพรวมการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า อายุกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p=0.500$) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Correlation ได้ค่า -0.055 ซึ่งแสดงว่าอายุกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กัน และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และภาพรวมการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p=0.594$) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Correlation ได้ค่า -

0.044 ซึ่งแสดงว่าระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

นอกจากนี้ยังมีภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 7 ด้าน พบว่า ระดับการศึกษา**มีความสัมพันธ์**กับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการศึกษาเพียงด้านเดียว และภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างประเภทความพิการกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 7 ด้าน พบว่า ประเภทความพิการ**ไม่มีความสัมพันธ์**ต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 7 ด้าน

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเพื่อแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.50 และแสดงความคิดเห็นจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 โดยแบ่งตามด้านสวัสดิการสังคม ดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย (Health)

- การมีกิจกรรมการออกกำลังกายของคนพิการ

2. ด้านการทำงานและการรายได้

- ต้องการให้มีการสร้างอาชีพให้กับคนพิการ เช่น ช่างเย็บผ้า การทำขนมหวาน การคัดแยกขยะสร้างรายได้ ช่างซ่อมรถ อาหารตามสั่ง น้ำปั่น ลูกชิ้นปิ้ง การทำดอกไม้จัน ช่างไฟฟ้า การทำขนมข้าวโพด การตัดต้นไม้/ตัดหญ้า ขับรถรับจ้าง ทำอาหาร ขายของชำ การทำตบแต่ง เป็นต้น

- ควรจัดหางานให้คนพิการทำ มีกฎหมาย

หรือตลาดรองรับคนพิการในการเข้าทำงาน

3. ด้านบริการสังคม

- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคนพิการ

- การให้ความช่วยเหลือโดยให้ส่วน

ราชการเป็นตัวกลางประสานระหว่างประชาชนกับหน่วยงานต่างๆ

การอภิปรายผล

จากการศึกษา กล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างหลากหลาย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ชุมชนที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน ประเภทความพิการ และสาเหตุความพิการ เป็นต้น มีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้านคือ 1) ด้านสุขภาพอนามัย (Health) 2) ด้านการศึกษา (Education) 3) ด้านที่อยู่อาศัย (Housing) 4) ด้านการทำงานและการราย าย ไ ต ” (Employment and Income maintenance) 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม (Social Security) 6) ด้านบริการสังคม (Social Service) และ 7) ด้านนันทนาการ (Recreation) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานีในการจัดสวัสดิการสังคม ทั้ง 7 ด้านอย่างชัดเจน จากความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่นั้น โดยเฉพาะความคาดหวังที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านบริการสังคม (Social Service) มากที่สุด ซึ่งเป็นการจัดสวัสดิการสังคมที่เน้นเกี่ยวกับการบริการ การอำนวยความสะดวกต่างๆถึงที่บ้านของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ เช่น การประสานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปทุมธานี เพื่ออำนวยความสะดวกในการขึ้นทะเบียนคนพิการ(ทำ

บัตรประจำตัวคนพิการ), ที่บ้านการอำนวยความสะดวกในการขึ้นทะเบียนรับเงินเบี้ยความพิการที่บ้าน และการประสานงานกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้การสนับสนุนเงินสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการพิทักษ์สิทธิของตนเองของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ รวมถึงการดูแลเอาใจของครอบครัวหรือผู้ดูแลของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย และความคาดหวังที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (Education) น้อยที่สุด ซึ่งเป็นการจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการเข้าถึงการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง เช่น การเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อ เป็นต้น, การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้สำหรับ คนพิการ, การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะรายสำหรับคนพิการตามความเหมาะสมทั้งในสถานศึกษาเฉพาะและในสถานศึกษาทั่วไป, การจัดครูการศึกษาพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษาทั่วไปในพื้นที่ และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สื่อ ทางลาด ลิฟต์ ผู้ดูแล เป็นต้น

อย่างไรก็ดี กลุ่มตัวอย่างและครอบครัวหรือผู้ดูแลของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่นั้นมีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (Education) น้อยที่สุดในการจัดสวัสดิการสังคมทั้ง 7 ด้าน ซึ่งในความเป็นจริงจากการศึกษาพบว่า ครอบครัวหรือผู้ดูแลของกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่นั้นไม่ได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (Education) มากเท่าที่ควร โดยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนั้น มีความพิเศษที่จะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่และความเข้าใจมากกว่านักเรียนปกติทั่วไป จึงไม่สามารถเข้าเรียน

ร่วมกับนักเรียนปกติคนอื่นๆได้ ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดคุณครูที่มีความรู้เฉพาะด้านยังไม่มีในโรงเรียนปกติทั่วไปใกล้บ้านสำหรับโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ตั้งอยู่ไกลจากที่อยู่อาศัย จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการเข้ารับการศึกษา เนื่องจากเป็นโรงเรียนการศึกษาพิเศษของเอกชน ซึ่งเป็นข้อจำกัดของครอบครัวหรือผู้ดูแลของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่จึงไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานที่กลุ่มตัวอย่างควรจะได้รับอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง หากมองอีกมุมของครอบครัวหรือผู้ดูแลของกลุ่มตัวอย่างสำหรับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่คนอื่นๆหรือรุ่นหลัง มีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (Education) อย่างมาก เพื่อการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (Education) ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของประมวล พันผักหวาน และ ชนะพล ศรีฤๅชา (2560) ที่พบว่า ระดับความต้องการรับสวัสดิการสังคมของผู้พิการจากหน่วยงานของภาครัฐ เมื่อพิจารณาความต้องการรับสวัสดิการทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการรับสวัสดิการทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.23 (S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความต้องการรับสวัสดิการด้านบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.46 (S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ความต้องการด้านที่อยู่อาศัย ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.31 (S.D. = 0.50) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดโดยมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความต้องการด้านนันทนาการ ค่าเฉลี่ย 2.04 (S.D. = 0.20) รองลงมาคือ ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยและสาธารณสุข มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.15 (S.D. = 0.43) และมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จักรภพ ดุลศิริชัย และ วิภาวี กฤษณะภูติ (2556) ที่พบว่า ความต้องการใช้

สิทธิของคนพิการและการขอรับสิทธิของคนพิการ ความต้องการใช้สิทธิของคนพิการและการขอรับสิทธิของคนพิการในการบริการสวัสดิการสังคม นั้นสามารถจำแนกตามมาตรา 20 ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ดังรายละเอียดต่อไปนี้ 1) ด้านการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดย กระบวนการทางการแพทย์คือ คนพิการส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับสวัสดิการสังคมด้านการรักษาพยาบาลฟรีและต้องการความสะดวกในการเข้ารับบริการ เช่น ช่องทางของคนพิการ ผู้ช่วย นำพาไปยังขั้นตอนต่าง ๆ เป็นต้น 2) ด้านการจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการคือ 1) ด้านงบประมาณ เพื่อให้เพียงพอในการจัดการศึกษา ซึ่งมากกว่าการจัดการศึกษาของบุคคลทั่วไป และ 2) ด้านบุคลากร บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและที่สำคัญต้องเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อ คนพิการ 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ สำหรับคนพิการคือ 1) คนพิการต้องการความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่ครบวงจร ที่คนพิการสนใจและมีความถนัด เช่น นวดแผนไทย เกษตรกรรม หัตถกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ คนพิการต้องมีอาชีพ เสริมเพื่อเพิ่มสร้างรายได้ให้กับครอบครัว 2) คนพิการบางรายต้องการรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพเพื่อสร้างโอกาสและความเข้มแข็งในกลุ่มของคนพิการเอง 4) ความต้องการด้านการช่วยให้เข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร นโยบาย แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมอันเป็นสาธารณะคือ 1) ต้องการความต่อเนื่องของการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้คนพิการได้ติดตามอย่าง สม่าเสมอ และทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งในรูปของทางการและไม่เป็นทางการ และ 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสวัสดิการสังคมให้กับคนพิการควรคำนึงถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง โดยให้คนพิการทุกประเภทสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ได้ส่วนการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก

เช่น คอมพิวเตอร์ผ่านทางเว็บไซต์นั้นให้สามารถอ่านข้อมูลไฟล์ที่เป็นรูปภาพได้ 5) ด้านเครื่องช่วยความพิการหรืออุปกรณ์นำทาง คือ ความต้องการให้ภาครัฐแก้ไขระเบียบกฎหมายให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของคนพิการ และเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้ง่ายขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่เลือกปฏิบัติในการดำเนินงานจัดสวัสดิการสังคม 6) ด้านการรับเบี้ยความพิการ คือ คนพิการต้องการความรวดเร็วในการเบิกจ่ายเงินให้กับคนพิการและต้องการให้ได้รับเมื่อคนพิการไปขึ้นทะเบียนขอรับเลย เพื่อไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวันต่อไป 7) ด้านการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย คือ คนพิการต้องการได้รับบริการโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และต้องการให้ทุกภาคส่วนในสังคมดำเนินงานโดยการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะขึ้นมาเพื่อความโปร่งใสในการทำงานและเพื่อป้องกันปัญหาการเลือกปฏิบัติต้องการให้มีการจัดสรรงบประมาณ ด้านการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยทุกราย (คนพิการทุกคนที่ไปขอรับสิทธิ)

นอกจากนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนและประเภทความพิการ เป็นต้น ซึ่งผลการศึกษา พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กัน และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance) มีความสัมพันธ์กัน และมี

ความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก จึงเห็นได้ว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุที่เพิ่มมากขึ้นหรือมีช่วงอายุระหว่าง 15 – 59 ปี จะมีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance) เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

การจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance) จึงมีความสำคัญต่อกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่อย่างมาก เนื่องจากการทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance) เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน เพราะกลุ่มตัวอย่างบางรายเป็นหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็นเสาหลักของครอบครัวที่จะต้องเลี้ยงดูอีกหลายชีวิต และกลุ่มตัวอย่างบางรายที่มีความสามารถ มีศักยภาพในการประกอบอาชีพในด้านต่างๆ แต่ขาดโอกาสในการเข้าถึงการประกอบอาชีพทั้งหน่วยงานของภาครัฐบาลและภาคเอกชน จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีรายได้และครอบครัวมีรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการศึกษา (Education) เป็นเพียงด้านเดียวที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านอื่นๆนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน แสดงว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างของแต่ละระดับการศึกษาได้รับการศึกษาย่อมมีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้าน

การศึกษา (Education) เพิ่มขึ้นตามแต่ละระดับการศึกษานั้นๆไปด้วย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนของกลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กัน และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก รวมทั้งการพิจารณารายด้านเช่นเดียวกัน ซึ่งเห็นได้ว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนของกลุ่มตัวอย่างนั้น ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนมากหรือน้อยเพียงใด ก็ส่งผลต่อ ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ของกลุ่มตัวอย่างในระดับน้อยมาก หรือแทบจะไม่มี ความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้านเลย จึงมีความคล้ายคลึงกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทความพิการกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี 7 ด้าน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีประเภทความพิการที่แตกต่างกัน แต่ก็ไม่ส่งผลต่อความคาดหวังในการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ด้านใด ด้านหนึ่ง

และอีกทั้งยังศึกษาข้อเสนอแนะเพื่อแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น สามารถแบ่งตามด้านสวัสดิการสังคม คือ 1. ด้านสุขภาพอนามัย (Health) - การมีกิจกรรมการออกกำลังกายของคนพิการ 2. ด้านการทำงานและการรายได้ (Employment and Income

maintenance) - ต้องการให้มีการสร้างอาชีพให้กับผู้พิการ เช่น ช่างเสื่อผ้า การทำขนมหวาน การคัดแยกขยะสร้างรายได้ ช่างซ่อมรถ อาหารตามสั่ง น้ำปั่น ลูกชิ้นปิ้ง การทำดอกไม้จัน ช่างไฟฟ้า การทำขนมข้าวโพด การตัดต้นไม้/ตัดหญ้า ขับรถรับจ้าง ทำอาหาร ขายของชำ การทำตัวอย่าง เป็นต้น และควรจัดหางานให้คนพิการทำมีกฎหมายหรือตลาดรองรับคนพิการในการเข้าทำงาน 3. ด้านบริการสังคม (Social Service) - การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคนพิการและการให้ความช่วยเหลือโดยให้ส่วนราชการเป็นตัวกลางประสานระหว่างประชาชนกับหน่วยงานต่างๆ จากการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างและครอบครัวหรือผู้ดูแลกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ สามารถสะท้อนความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลละแวก อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งยังคงเป็นความคาดหวังด้าน การทำงานและการรายได้ (Employment and Income maintenance) และความคาดหวังด้านบริการสังคม (Social Service) เป็นส่วนใหญ่

ดังนั้น การศึกษาความคาดหวังของคนพิการต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลละแวก อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี นั้น สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการประสานเชื่อมต่อกับระบบสวัสดิการสังคมของคนพิการในระดับอื่นๆ รวมถึงทราบปัญหาและอุปสรรคของคนพิการและครอบครัวในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของคนพิการ เพื่อเป็นการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้และได้รับการตอบสนองความต้องการด้านต่างๆอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ด้วยการพัฒนาที่คำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างเป็นหลักภายใต้ศักดิ์ศรีความ

เป็นมนุษย์ ความแตกต่างหลากหลายและความเสมอภาคเท่าเทียม

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.26 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 44.74 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48 มีช่วงอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีสถานภาพโสด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และไม่ได้ประกอบอาชีพ อาศัยอยู่ที่ หมู่ 3 ชุมชนคลองระแหงพัฒนา โดยมีช่วงระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 0-19 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 67.11 มีความพิการทางการเคลื่อนไหว หรือทางร่างกาย สามารถแบ่งออกเป็น 3 สาเหตุ ได้แก่ ภาวะเจ็บป่วยหรือโรคต่างๆ ร้อยละ 32.89 อุบัติเหตุ ร้อยละ 25 และแพทย์ไม่ระบุร้อยละ 23.03 รองลงมาร้อยละ 15.79 มีสาเหตุความพิการแต่กำเนิด และร้อยละ 3.29 ไม่ทราบสาเหตุความพิการ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลละแวก อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้านในระดับมากนั้น อาจเนื่องด้วยการเข้าไม่ถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้และไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ จากการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างในอนาคต เพื่อที่จะสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้และได้รับการตอบสนองความต้องการด้านต่างๆที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้เหมือนกับคนปกติทั่วไปได้อย่างปกติสุข เสมอภาคและเท่าเทียม

สำหรับภาพรวมผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนของ กลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลละแวก อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานีทั้ง 7 ด้านพบว่า อายุและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนของ

กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 7 ด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้าน พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ด้านการศึกษา (Education) เพียงด้านเดียว โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างกับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้าน พบว่าประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการจัดหลักสูตร “การอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมของคนพิการในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน” เพื่อนำองค์ความรู้และความเข้าใจมาใช้ในการจัดสวัสดิการสังคมแก่คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างครอบคลุมทุกมิติและสามารถตอบสนองความต้องการของคนพิการได้ตลอดจนการแก้ไขปัญหาให้แก่คนพิการได้อย่างตรงประเด็น

2) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีกำหนดข้อระเบียบ/กฎหมายและแนว

ทางการปฏิบัติงานในการจัดสวัสดิการสังคมของคนพิการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้อีกปฏิบัติอย่างชัดเจน เพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันในการปฏิบัติงาน

3) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานจัดสวัสดิการสังคมแก่ คนพิการในทุกมิติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการฝึกอบรม การศึกษาฐานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมของคนพิการในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานได้รู้และเข้าใจถึงสวัสดิการสังคมของคนพิการอย่างถูกต้องและชัดเจน ที่สำคัญในการจัดอบรมให้ความรู้ นั้นควรมีการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจใหม่ๆ

2) ควรส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการดำเนินงานในพื้นที่ เช่น ชมรมคนพิการในระดับตำบล อาสาสมัครต่างๆในชุมชน เพื่อเป็นกลไกที่สำคัญในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของคนพิการ

3) ควรจัดให้มีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น การจัดตั้งกลุ่มไลน์ (Line) เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิสวัสดิการสังคมของคนพิการ หรือข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เป็นประโยชน์แก่คนพิการ และลดภาระในการเดินทางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งเดียวเท่านั้น ควรมีการศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่น เพื่อนำผลการศึกษามาประกอบการกำหนดแนว

ทางการปฏิบัติงานในการจัดสวัสดิการสังคมแก่คน
พิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

ระบบบริการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้
อย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกมิติ

2) ควรมีการศึกษาเรื่องการเข้าถึง
สวัสดิการสังคมของคนพิการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนา

บรรณานุกรม

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2561).

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.
2556 (ฉบับอ้างอิง ปรับปรุงครั้งที่ 13) (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

กระทรวงมหาดไทย, กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ. (2564).

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566-2570. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

จักรภพ ดุลศิริชัย และ วิภาวี กฤษณะภูติ. (2556). การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในจังหวัดขอนแก่น:

กรณีศึกษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประมวล พื้นผิวหวาน, และชนะพล ศรีฤชา. (2560). แนวทางการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคมของ
คนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงนางเป้า อำเภอลพบุรี จังหวัดขอนแก่น. วารสาร
มหาวิทยาลัย ราชภัฏร้อยเอ็ด.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. สำนักทดสอบทาง
การศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2562). รายงานข้อมูลสถานการณ์คนพิการ.

สืบค้นจาก <https://dep.go.th/th/Content/View/4232/1>

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2562). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิต

คนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564. สืบค้นจาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER28/DRAWER042/GENERAL/DATA0000/00000138.PDF>

ภัทรานิษฐ์ เหมาะทอง, วนิดา ทองโคตร และ สุพรรณิ อึ้งปัญญสังข์. (2563). การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร
Yamane. สืบค้นจาก

http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/01_9_Yamane.pdf

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496. สืบค้นจาก

<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%B705/%B705-20-9999-update.pdf>